

ret findes indeholdt i dødsboskattelovens § 66 A, stk. 2, 2.-6. pkt.

Reglerne i dødsboskattelovens § 66 A, stk. 2, 2.-6. pkt., er således i et vist omfang indholdsmæssigt nødvendige, men i forhold til dødsboskattelovens overordnede struktur er de uheldigt placeret i et særligt kapitel i dødsboskattelovens afsnit III.

Tilstedeværelsen af dødsboskattelovens kapitel 10 A og navnlig bestemmelserne i § 2, stk. 1, nr. 4, og § 3, nr. 3, kan således lede til fejlslutninger angående den skattemæssige behandling af andre dødsboer.

Bestemmelserne kan således lede til den fejlslutning, at dødsboet efter en person, der i levende live har været i uskiftet bo eller været enearving efter en tidligere afdød ægtefælle, kun er et selvstændigt skatteobjekt i de tilfælde, hvor begge ægtefæller er døde i samme indkomstår. Bestemmelsen i § 3, nr. 3, kan endvidere lede til den fejlslutning, at den omstændighed, at begge ægtefæller er døde i samme indkomstår, skaber en ganske særlig form for dødsbo. Dette er hverken tilfældet efter gældende ret eller efter forslaget.

Det foreslås derfor, at § 2, stk. 1, nr. 4, § 3, nr. 3, og kapitel 10 A ophæves. Samtidig skal de nødvendige materielle særbestemmelser bevares.

3.14.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at dødsboskattelovens kapitel 10 A og de tilknyttede referencebestemmelser i dødsboskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og § 3, nr. 3, ophæves. De nødvendige særregler for beskatningen foreslås i stedet placeret i tilknytning til de bestemmelser om skiftede boer, dødsboskattelovens afsnit II, hvor de er relevante. Der foreslås ingen materielle ændringer i de særlige beskatningsregler bortset fra sådanne, der følger af lovforslagets øvrige elementer.

Om omplaceringen af de materielle bestemmelser henvises til § 1, nr. 1 (dødsboskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4), nr. 6 (dødsboskattelovens § 3, nr. 3), nr. 7 (dødsboskattelovens § 4, stk. 6, 2. pkt.), nr. 10 (dødsboskattelovens § 7, 2. pkt.), nr. 11 (dødsboskattelovens § 8, 3. pkt.), nr. 22 (dødsboskattelovens § 14, stk. 3), nr. 29 (dødsboskattelovens § 16, stk. 5), nr. 31 (dødsboskattelovens § 19, stk. 2), nr. 37 (dødsboskattelovens § 30, stk. 4), nr. 38 (dødsboskattelovens § 32, stk. 5), nr. 59 (dødsboskattelovens kapitel 10 A) og nr. 60 (dødsboskattelovens § 67, stk. 7), samt til de fælles bemærkninger til § 1, nr. 6, 7, 10, 11, 31, 59 og 60.

3.15. Sikring af grænsegængerens fradrag

3.15.1. Gældende ret

Den gældende skattelovgivning kompenserer i visse situationer grænsegængere, dvs. personer, der bor i udlandet, men arbejder i Danmark, for det tab, de lider ved, at de ikke kan gøre brug af særregler, der begunstiger ægtefæller, der begge er bosat i Danmark. Det gælder dels det særlige »grænsegængerfradrag« efter ligningslovens § 9 F, dels kildeskattelovens § 5 C, hvorefter en gift grænsegænger ved skatteberegningen anses for at være gift med en person, der er fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, selv om grænsegængerens ægtefælle i virkeligheden er skattemæssigt hjemmehørende i udlandet. For en nærmere beskrivelse af indholdet af ligningslovens § 9 F henvises til de særlige bemærkninger til § 9, nr. 1, (ligningslovens § 9 F), og for en nærmere beskrivelse af kildeskattelovens § 5 C til de særlige bemærkninger til § 6, nr. 1 og 2 (kildeskattelovens § 5 C, stk. 2, 2. og 5. pkt.).

For begge disse regelsæt gælder en betingelse om, at grænsegængerens skal have samme bopæl som ægtefællen ved indkomstårets udløb. Det betyder, at hvis grænsegængerens ægtefælle afgår ved døden i løbet af et indkomstår, mister grænsegængerens sine skattemæssige fordele med tilbagevirkende kraft til indkomstårets begyndelse.

3.15.2. Skatteministeriets overvejelser

Det findes ikke rimeligt, at en gift grænsegænger, der mister sin ægtefælle i løbet af et indkomstår, skattemæssigt skal stilles som en enlig grænsegænger med virkning fra begyndelsen af det indkomstår, hvori dødsfaldet er sket. Dødsfaldet kan udløse en efterregulering og restskat for grænsegængerens grundet i, at grænsegængerens fra indkomstårets begyndelse har været forskudsregistreret ud fra en forudsætning om bestående ægteskab, således at f.eks. grænsegængerfradraget efter ligningslovens § 9 F indgår i forskudsregistreringen.

Det foreslås derfor, at reglerne ændres, således at dødsfaldet alene betyder, at fradrag m.v. mistes med fremadrettet virkning, men ikke med virkning tilbage til indkomstårets begyndelse.

Problematikken omkring gifte grænsegængere, hvis ægtefælle dør, har ikke direkte tilknytning til den danske dødsbosbeskatning. Det er således en forudsætning for grænsegængerreglerne, at grænsegængerens ægtefælle ikke har tilknytning til Danmark; det er denne manglende tilknytning til Danmark, som reglerne tilsigter at kompensere grænsegængerens for. Dødsboet efter grænsegængerens ægtefælle er således forudsætningsvis heller ikke skattepligtigt efter danske regler.